

மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் மாற்று வடிவங்கள் - ஓர் ஒப்பாய்வு

கா. ராக்கு அ. *

அ தமிழ்த்துறை, பார்வதீஸ் கலை அறிவியல் கல்லூரி, திண்டுக்கல்-624002, தமிழ்நாடு, இந்தியா

A Comparison of Alternative Forms of the Epic Manimegalai

K. Rakku a, *

^a Department of Tamil, Parvathys Arts and Science College, Dindigul-624002, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:

latharr5@gmail.com

Received: 04-11-2020

Revised: 01-06-2021

Accepted: 06-06-2021

Published: 12-06-2021

ABSTRACT

According to the motto, "Change is the only thing that changes" occur over time in civilization and culture. Similarly in the Literature, the creators create their ideas (themes) according to the change of time –epic, drama, poetry to the readers. Thus the Manimegalai epic written by sethalichattanar teaches Buddhist concepts. Alternative forms are born with the aim of further simplifying the concept of the maimegalai and presenting alternative ideas with the intention of introducing the reader to his or her own ideas. Thus the various myth of genetics are their forms, literary style, content, opinions etc will feature change. This article seeks to illustrate how Manimegalai and their other forms of 'Manimegalai play' 'manimegalai venba' which originated has taken shape and significance distortions.

Keywords: Alternatives, Reviews, Alternative thinking, Theme, Significance distotions and shape distortions

முன்னுரை

மாறுதல் என்பது உலகத்தின் இயற்கை. இது இலக்கியத்திற்கும் பொருந்தும். இலக்கியம் வாழ்க்கையை அடியொற்றிப்பிறப்பது. வாழ்க்கையானது காலமாற்றத்திற்கேற்ப, மாறும் தன்மை கொண்டது. அவ்வாறே வாழ்க்கையின் அடியாகப்பிறக்கும் இலக்கியமும் அதில் இடம்பெறுகின்ற கருத்துகளும் வெளியீட்டு உத்திகளும் மாறுபடுகின்றன. இதனையே மாற்றுவடிவங்கள் என்கிறோம். இத்தகைய மாற்று வடிவங்கள் மூலநூலோடு அமைப்பு, கருத்தாடல் வெளிப்படுத்தும் திறன் என இவைகளில் ஒன்றிலோ (அ) அதற்கு மேற்பட்ட கூறுகளில் ஒன்றுபட்டும், வேறுபட்டும் விளங்குகின்றன. அவ்வகையில் வெண்பா வடிவில் யாத்த பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் மணிமேகலை வெண்பாவும் நாடக வடிவில் படைக்கப்பட்ட கொ.மா.கோதண்டத்தின் மணிமேகலை நாடகமும் சீத்தலைச் சாத்தனாரின் மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் மாற்றுவடிவங்களாகத் திகழ்கின்றன.

மாற்றுவடிவம்

ஒருவர் தம் கருத்தை செய்யுள், உரைநடை ஆகிய மொழியின் பிரதான வடிவங்களில் அமைந்த சொற்பொழிவு, பட்டிமன்றப் பேச்சு போன்ற உரை வடிவங்களிலும், கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதை, புதினம், நாடகம் ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களிலும் வெளிப்படுத்தலாம். அக்கருத்தின் தன்மையைப் பொருத்து வடிவங்கள் மாறுபடலாம். இந்த வடிவங்களுக்கான வரையறைகளை (இலக்கணங்கள்) நம்மவர் வகுத்தனர். காதலையும் வீரத்தையும் கூறுவதற்கு ஏற்ற வடிவமாக அகவற்பாவையும்,

அறங்கூறுவதற்கு வெண்பாவும் பின்பற்ற வேண்டும். இந்த வரையறை பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் என்பதற் கேற்றாற்போல் தேவையற்ற விலங்குகளை அகற்றி, மாற்றங்களைப் புகுத்தியும் இலக்கியங்கள் படைத்தனர். பாரதி, ந.பிச்சமுர்த்தி ஆகியோர் இத்தகைய முயற்சிகளைச் செய்து வெற்றியும் கண்டனர். “இலக்கியம் என்பது குறிப்பிட்ட யாப்பு வகைக்குள்ளாகவோ, குறிப்பிட்ட பொருள்சார்புக்குள்ளாகவோ குறிப்பிட்ட வடிவ அமைப்புக்குள்ளாகவோ எக்காலத்திலும் சிறைபட்டு நிற்பதில்லை வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தின் உணர்வுக்கும், மாறி வரும் காலத்தின் தேவைக்கும் ஏற்றவகையில் வடிவாலும் அமைப்பாலும் பொருளாலும் புதுப்புது வகையில் உருக்கொண்டு உருக்கொண்டு வளர்ச்சி பெறுதலே இலக்கியத்தின் இயல்பு” என்ற கருத்துப்படி, காலத்திற்கேற்ப இலக்கியத்தின் வடிவங்கள் மாற்றத்தைச் சந்திக்கின்றன (அ) உருவாக்கப்படுகின்றன (Jayaraman, 1980). சான்றாக, கவிதையின் மரபான வடிவங்கள் சமகாலத்தில் ஹைக்கூ, சென்ரியூக், குக்கூ என மாறுபாட்டைச் சந்தித்துள்ளதைக் கூறலாம். அந்த வகையில் நிலை மண்டில ஆசிரியப்பாவில் அமைந்த சீத்தலைச் சாத்தனாரின் மணிமேகலைக் காப்பியமானது, வெண்பா வடிவில் யாத்த பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் மணிமேகலை வெண்பாவும் நாடக வடிவில் படைக்கப்பட்ட கொ.மா.கோதண்டத்தின் மணிமேகலை நாடகமும் அக்காப்பியத்தின் மாற்று வடிவங்களாகத் திகழ்கின்றன. இம்மாற்று வடிவங்களில் காணப்படும் வடிவத்திரிபுகள், பொருண்மைத் திரிபுமற்றும் இம்மூன்று படைப்புகளில் காணப்படும் ஒப்புமைகள் பற்றி இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

வடிவத்திரிபுகள்

எந்தவொரு இலக்கியத்திற்கும் அகவமைப்பு, புறவமைப்பு என்று இரண்டு விதமான அமைப்புண்டு. அகவமைப்பானது இலக்கியம் வெளிப்படுத்தும் உள்ளடக்கத்தில் அமைந்தகருத்தையும் புறவமைப்பானது அக்கருத்தை வாசகனுக்குணர்த்த கவிஞர் தேர்ந்து கொண்ட உருவத்தைக் குறிப்பதாகவும் அமைகின்றது. வடிவம், யாப்பு முதலான சொற்கள் உருவத்தைக் குறிப்பனவே. இந்த உருவம் (அ) வடிவம் காலத்திற்குக் காலம் மாறிக்கொண்டே செல்கின்றது. சமுதாய மாற்றமும், பாடுபொருளின் மாற்றமும் கவிஞனின் புதியனபடைக்கும் ஆர்வமுமே காரணமாக அமைகின்றது. அவ்வகையில், சாத்தனாரின் காப்பியமானது, எல்லா அடிகளும் நான்கு சீர்களைக் கொண்டநிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவில் எழுதப்பட்ட மணிமேகலைக் காப்பியமானது தன்னிகரில்லாதத் தன்மை, வருபொருள் உரைத்தல், அறம் முதலான நான்கு உறுதிப்பொருள் ஆகியன இடம் பெறுதல் என்று காப்பிய இலக்கணவரை முறைகளுக்குட்பட்டு அமைந்துள்ளது. இதனைப் பாவேந்தர் வெண்பா வடிவில் தமிழோடு இயைந்த அறத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் மணிமேகலை வெண்பாவாகவும், கொ.மா.கோதண்டம் மணிமேகலைக் காப்பியத்தை மக்களுக்கு எளிமைப்படுத்திக் கூறும் நோக்கில் ஆடுகளம், கருவும் கதையும், பாடல், உரையாடல், திரை, காட்சியமைப்பு, உடை, ஒப்பனை, ஒளி-ஒலிஅமைப்பு, கதைமாந்தர் (நடிகர்), நடப்பு உத்திகள், பார்வையாளர்கள் முதலான நாடகக் கூறுகளைக் கொண்டு மணிமேகலை நாடகமாகவும் படைத்துள்ளதைக் காணலாம்.

பொருண்மைத் திரிபுகள்

ஓர் இலக்கியத்தின் அகவமைப்பாகத் திகழக்கூடியவை கருத்து (உள்ளடக்கம்). இத்தகைய கருத்தானது காலத்திற்குத் தகுந்தாற்போலவும், படைப்பாளரின் கருத்தாக்கப் பின்னணியிலும் அவர்களின் படைப்புகளில் குறிப்பாக, மாற்று வடிவங்களில் எவ்வாறு உள்ளன என்பதைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

சமயக் கருத்தாடல்களில் காணப்படும் முரண்பாடு

முதல் சமயக்காப்பியமான மணிமேகலையைத் தனக்கான மூலநூலாகப் பாவேந்தர் கொண்டாலும் அதிலுள்ள சமயக் கோட்பாடுகளைத் தவிர்த்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. சான்றாக, மணிமேகலையில் “விண்ணவர் தலைவனை வணங்கி முன்னின்று” (மணி.1:15) என்று

விண்ணவர்களுக்குத் தலைவனான இந்திரனை வணங்கும் விழாவினை, பாவேந்தர் ("பொன்னிவிழா நாளும் போந்த தெனவேந்தன் உன்னி விழாச் செய்தி ஊரெல்லாம் - பன்னிப்பறையானை அன்றே பறையறையச் சொன்னான்" (மணி.வெ. ப.1)) பொன்னி விழாவாக மாற்றியதைக் காணமுடிகின்றது (Bharathidasan, 2010). அவ்விழாவினை அவருக்கே உரித்தான முற்போக்குச் சிந்தனையுடன் பறையரை அழைத்து பறை முழக்கம் செய்யும்படி சொல்லுகின்றார் என்பதை உணரமுடிகின்றது. ஆனால் கொ.மா. கோதண்டம் தாம் இயற்றிய மணிமேகலை நாடகத்தின் தொடக்கமாக இந்திரவிழா அமைவதை, "பெண்ணே! முன்காலத்தில் சம்புத்தீவின் காவல் தெய்வம் இந்திரனுக்கு விழா எடுத்து வணங்கியது. இப்போது நாம் அதற்கு விழா எடுக்கிறோம்." என்ற பதிவின் மூலம் காண முடிகின்றது. ஆக, மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் இந்திர விழாவானது பாவேந்தரால் பொன்னி விழாவாக மாற்றப்பட்டுள்ளதையும், கொ.மா. கோதண்டம் சாத்தனாரை அடியொற்றி, மூலத்தை மாற்றாமல் படைத்துள்ளதையும் காணமுடிகின்றது (Kothandam, 2007).

மேலும், மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் பிரதானமாக விளங்கும் பல் சமயக்கருத்துகளாக உலாவரும் 'சமயக் கணக்கர் தம் திறம்கேட்டகாதை' (காதை - 27), மணிமேகலை புத்ததுறவியாக உச்சநிலையை அடையும் 'தவத்திறம் பூண்டு தருமம் கேட்டகாதை' (காதை - 29) போன்றவற்றை மணிமேகலை வெண்பாவில் பாவேந்தர் புறக்கணிப்பட்ட நிலை காணப்படுகின்றது. ஆனால், பாவேந்தரின் சமயமறுப்புச் சிந்தனையிலிருந்து மாறுபட்டு விளங்குகின்றார் கொ.மா.கோதண்டம்.

"புத்தம் சரணம் கச்சாமி தருமம் சரணம் கச்சாமி சங்கம் கரணம் கச்சாமி" (ப.195) என மணிமேகலை - 'பவத்திறம் அறுகென பாவை நோற்றகாதை'யில் இடம் பெற்ற பௌத்த சமயக்கோட்பாடுகள் தம் நூலிலும் இடம் பெறும் வகையிலேயே கொ.மா. கோதண்டம் வடிவமைத்துள்ளார். மணிமேகலை நாடகத்தில் தெய்வ நிலை பாத்திரங்கள் மூல நூலான மணிமேகலைக்காப்பியத்தில் இடம்பெறுவது போன்றே பொருண்மை நிலையில் எவ்விதமாற்றமும் இன்றி இடம்பெறுகின்றது. சான்றாக,

"பெண்: "ஆமா இது என்ன இந்த கந்திற்பாவையே மொத்தக் கதையைச் சொல்லிடும்போல இருக்கே?"

கதைசொல்லி: "என்னம்மா நீ இது கூட தெரியாம சீத்தலைச்சாத்தனார் என்ன எழுதியிருக்காரோ கதை அப்படித்தானே போகணும் பேசாம கேட்டுவா!" "(ப.118) என்று காட்சி 19-இல் கதை சொல்லி வாயிலாகக் கூறியிருப்பதன் மூலம் கொ.மா. கோதண்டம் சீத்தலைச் சாத்தனாரின் மணிமேகலையைப் பின்பற்றியே பொருண்மை நிலையில் எவ்வித மாற்றமும் இன்றி நாடகமாக எழுதியுள்ளார் (Kothandam, 2007).

படைப்பாளர் கொண்டப் பற்று

படைப்பாளன் ஓர் இலக்கியத்தைப் படைக்க முற்படுகின்றான் எனில் அதன் மூலம் தன் கருத்தைச் சமூகத்திற்குக் கூற விளைகின்றான் என்பதே பொருள். அதிலும், மரபுகளின் வாயிலாகத் தன் கருத்தைப் புகுத்தும் போது, அவ்விலக்கியத்தின் மரபைத் தன்கருத்திற்கே மறுத்தும், போற்றி அதைப்பின்பற்றியும் வருவதைக் காண முடிகின்றது. இதற்கு "எந்த ஒரு இலக்கியமும் மரபைப் போற்றி வளப்படுத்துவதோடு, அதனை மாற்றவும் செய்கின்றது" எனும் தமிழண்ணலின் கருத்துதுணை செய்கின்றது (Thamizhannal, 1975). அவ்வகையில் சாத்தனாரின் மணிமேகலைக்காப்பியம் பௌத்த சமயத்தைப் பரப்பும் வகையில் காப்பியம் முழுவதும் பௌத்தசமயக் கோட்பாடுகள் பரவிக்கிடப்பதைக் காணமுடிகின்றது. அதேபோல், பாவேந்தரின் மணிமேகலை வெண்பாவில் தமிழ்ப்பற்றும், கொ.மா.கோதண்டத்தின் மணிமேகலை நாடகத்தின் தோற்றக் காரணமே மணிமேகலையின் மீதானப்பற்றாக அமைகின்றது என்பதைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

சாத்தனாரின் சமயப்பற்று

சாத்தனார், தான் சார்ந்த பௌத்த சமயக் கொள்கைகளை மக்களிடம் பரப்பும் சமயக் காப்பியமாகவே மணிமேகலைக் காப்பியத்தை இயற்றினார் எனலாம். அந்தளவிற்குக் காப்பியம் முழுவதும் பௌத்த சமயக்கோட்பாடுகள் பரவிக் கிடக்கின்றன.

காமம், வெகுளி, மயக்கம் போன்றவைகளின் மீது கொண்ட சிற்றன்பத்தை நீக்கவேண்டும் ("யாமேலுரைத்த பொருள்கட்கெல்லாம் காமம் வெகுளிமயக்கங்காரணம்" என்றும், அவரவர் செயல்களுக்கேற்ப மறுபிறவியின் தன்மை அமையும் ("நல்வினை தீவினை யென்றிருவகையாற் சொல்லப்பட்ட பொழுதினுட் போற்றி வினைப்பயன் விளையுங்காலை யுயிர்கட்கு மனப்பேரின் முங்கவலையுங்காட்டும்") (மணி.30, 56-59) என்ற கருத்தினையும் வீடுபேறு அடையும் வழிகளாகப் பௌத்தம் பேதமை, செய்கை, உணர்வு எனப் பன்னிரு நிதானங்களை வரிசைப்படுத்துகின்றது (Swaminatha Iyer, 2008).

பாவேந்தரின் தமிழ்ப்பற்று

'தன் இனத்தையும் மொழியையும் பாடாத கவிதை வேரில்லாத மரம் கூடில்லாதப் பறவை' என்று பாடிய உருசியக் கவிஞர் இரதூல் கம்சதோவ் போலவே, 'எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு' என்று தமிழ் முழக்கம் செய்தவர், வேற்றுமொழி ஆதிக்கத்தை நீக்கி, தமிழ் மொழியை நிலைநிறுத்தும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள் தமிழ் இளைஞர்களே என்பதை உணர்ந்த கவிஞர், "இளந்தமிழா கண்விழிப்பாய் இறந்தொழிந்தே பண்டைநலம் புதுப்புலமை பழம்பெருமை அனைத்தையும் நீ படைப்பாய் இந்நாள் தொண்டு செய்வாய்! தமிழுக்குத் துறைதோறுந் துறைதோறுந் துடித்தெழுந்தே" என்று பாடுகிறார். பாவேந்தரின் இத்தமிழ்ப் பற்றை அவருடைய மாற்றுவடிவப் படைப்பான மணிமேகலை வெண்பாவிலும் காணமுடிகின்றது. சான்றாக, "மாணவரின் வாய்க்குத் தமிழும், மனத்துக்கச்சாணி அறிவும் உயிர்" என்றும் "ஆசைக் களவில்லை ஆதலினால் மாந்தர்கள் காசைப் பெருக்க கருதுவர்- ஆசைதானே உந்ததடக்குதற்கும் உள்ளுணர்வு சேர்வதற்கும் செந்தமிழைச் சேர்க்க இறை" என்றும் மணிமேகலை வெண்பாவில் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் பொழுதெல்லாம் தமிழின் பெருமையை நிலைநாட்டிச் செல்கின்றார். இச்சான்றுகளின் மூலம் பாவேந்தரின் தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழிப்பற்றை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

மணிமேகலையின் மீதானப்பற்று

மணிமேகலையின் மற்றொரு மாற்று வடிவமாகத் திகழும் மணிமேகலை நாடகம் என்னும் நூலில் கொ.மா.கோதண்டம் அவர்கள் மூலநூலாகிய மணிமேகலைக் காப்பியத்தினைச் சிதைக்காமல் மாற்று வடிவமாக அமைத்திருந்தாலும், மணிமேகலையின் மீது தாம் கொண்டபற்றின் மிகுதியால் மணிமேகலையின் சிறப்பினைப் பல இடங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பதற்குச் சான்றாக, "மணிமேகலை யெனும் மாண்பார் இலக்கியம் அணிசெய்தே நம்ஞலகை பசிப்பிணி இருந்தே வாட்டு நிலையை மாற்றி வேண்டி புனித பொழுதாய் புதுநெறி வகுத்து இதுபோலொருநூல் உலக மொழிகளில் இல்லை என்பதே இதற்குப் பெருமை" (ப.16) என்றும், "எத்தனை வர்ணனைகள் இருந்தாலும் தடையில்லாது மணம் மகிழ்ந்து செல்லும் தன்மை வாய்ந்ததுதானே மணிமேகலை காவியம்" (ப.104) என்றும் தம் பற்றை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மேலும், தம் இல்லத்திற்கு 'சாத்தனார் இல்லம்' என்று பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தவர், மணிமேகலையின் மீது தாம் கொண்ட பற்றினாலேயே 'மணிமேகலை நாடகம்' என்னும் நூலைப் படைத்துள்ளார் எனலாம் (Kothandam, 2007).

ஒப்புமைகள்

மணிமேகலைக்கும் அதன் மாற்று வடிவங்களுக்கும் வடிவம், பொருண்மை அடிப்படையில் பல வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் மணிமேகலையின் மரபைப்போற்றும் வகையில் மாறுதல்களுக்கு

உட்படாத உட்படுத்தப்படாத சில ஒப்புமைகளும் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக, காப்பியத் தலைவியின் மேன்மை, பசிப்பிணியின் தன்மை, நிலையாமைக் கருத்துக்கள், திருக்குறள் எடுத்தாள்வு ஆகியன மணிமேகலைக்காப்பியத்தின் அடிநாதங்களாக விளங்கக்கூடியவை. இவற்றை மாற்றுவடிவங்களும் அப்படியே எடுத்தாண்டிருப்பது மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் சிறப்பிற்கு ஒரு சான்று.

காப்பியத்தலைவியின் மேன்மை

மணிமேகலைக் காப்பியமானது காலங்காலமாக இழிந்த குலமாகக் கருதிவந்த கணிகையர் குலத்தின் மாசினைத் துடைத்த மாபெரும் மங்கை மாதவியின் மகள் மணிமேகலையின் வரலாற்றை நவில்கின்றது. தன்னிகரில்லாத தலைவியின் பெயராலேயே இக்காப்பியமும் பெயர்பெற்றது. அத்தகுபீடு பெருமை கொண்ட மணிமேகலையின் பெருமைகள் மாற்று வடிவங்களிலும் பிரகாசிக்கின்றன.

மணிமேகலை நாடகத்தில் உவவனம் செல்லும் மணிமேகலையின் வனப்பினைக்கண்டு ஊர்மக்கள் பலரும் வருந்தியநிலையை,

“இந்த தளிர்ப்பிஞ்சு அழகியையோ இவள் தாயார் தவக்கோலம் பூணவைத்தாள் மாதவி பெண்தானா?” (ப32) என்னும் வரிகளில் புலப்படுத்துகின்றார். மேலும், மணிமேகலா தெய்வத்தின் வாயிலாகத் தன்னுடைய முற்பிறப்பினை அறிந்த மணிமேகலையின் மனத்தெளிவினை மணிமேகலையின் கூற்றின் வாயிலாகவே எடுத்துரைப்பதைக் காணலாம்.

‘நீவீர் யார்?’ என்று வினவிய தீவத்திலகையிடம் மணிமேகலை தன்னை, “முற்பிறவியில் நிலவுலகை ஆண்ட மாமன்னன் இரகுலன் மனைவி இலக்குமி இப்பிறவியில் ஆடலரசி மாதவியின் மகள் மணிமேகலை.” (ப.32) என்றே அறிமுகப்படுத்துகின்றார். அதுபோலவே பாவேந்தர் மணிமேகலையின் அழகு, வடிவம், பேச்சு என ஒவ்வொன்றிற்கும் பலவிதமான உவமையைக் கையாண்டுள்ளார். சான்று “வண்டார் குழலி மணிமேகலை செவியால்..... தன்னில் எழுந்த தமிழ்ப்பாட்டும்” (பாடல் எண் - 23), “நீங்கு பவளப்பளிங்கறைக்குள் நின்றாள் ஓர் பாங்கு பவளக் கொடி” (பாடல் எண் - 64). இப்படியாக, மணிமேகலை வெண்பா முழுவதும் மணிமேகலையை மேன்மைப்படுத்தும் வகையினைப் பின்பற்றியுள்ளார் (Bharathidasan, 2007).

பசிப்பிணியின் தன்மை

உலகில் வாழும் உயிர்களையாவும் பசியின்றி வாழ வழிவகுப்பதே மணிமேகலைக் காப்பியம். இக்காப்பியத்தின் மையக் கருவாகிய பசிப்பிணியின் தன்மைகள் அதன்மாற்று வடிவங்களிலும் உருக்கொண்டுள்ளன. “ஞாலத்து வாழ் வோர்க் கெல்லாம் உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” (மணி.11, 95-96) என்னும் வரிகளும், மணிமேகலை நாடகத்தில் இடம்பெறும், “குடிப்பிறப் பழிக்கம் விழுங்கொல்லும் படித்த கல்வி விழுப்பங் கொல்லும் நாணணிகளையும் மாணெழில் சிதைக்கும் பூண் முலை மாதரொடு பறங்கடை நிறுத்தும் பசிப்பிணி என்னும்பாவி” (ப.65) என்னும் வரிகளும், மணிமேகலை வெண்பாவில், “வேலையில்லை தந்தைக்கு! வெள்ளைநூல் அன்னையிடம் பாலில்லை பச்சைக் குழந்தைக்கே - தாலிவிறறால் வாங்கு வாரில்லை அங்கு வாட்டும் பசிநீக்கித் தாங்கு வார்தாழ் தவம் செய்வார்” (பாடல் எண் - 112) என இடம் பெறும் வரிகளும் பசியின் கொடுமையைப் பறைசாற்றுவனவாக விளங்குகின்றன. மணிமேகலையின் மையமாகிய பசிப்பிணியையே அதன் மாற்று வடிவங்களும் மையமாகக் கொண்டு திகழ்வதை மேற்கண்ட பகுதிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன (Bharathidasan, 2007).

நிலையாமைக் கருத்துக்கள்

பசிப்பிணியின் தன்மையைப் பறைசாற்றும் மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் சாத்தனார் நிலையாமை பற்றியும் எடுத்துரைத்துள்ளார். ‘உதய குமரனை வாளாலெறிந்த காதையில், “விறல் விற்புரவமிவையுங்காணாய் இறவினுணங்கல் போன்று வேறாயின கழுநீர்க் கண்கான் வழநீர் சுமந்தன

குமிழ் மூக்கினுகாணு மிழ்ச்யொழுக்குவ நிரைமுத்தனைய நனையுங்காணாய்” (மணி.20, 45-49) என இளமையிழந்த முதியவளின் உடல் தோற்றம் வருணிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய இளமை நிலையாமை குறித்த கருத்துக்கள் அதன் மாற்று வடிவங்களிலும் பிரதிபலித்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. இக்கருத்தை மணிமேகலை வெண்பாவானது, “எங்கே அழகிளமை? எத்தனைநாள் முத்துப்பல்” (மணி.வெ.பா. 198) எனும் வரிகளில் கூறுகின்றது. இதே கருத்தாக்கத்தினை மணிமேகலை நாடகமோ, “இவளது பற்கள் முத்துக்கள் வரிசை போல இருந்திருக்கும் இப்போது சுரைக்காய் விதைகளைப் போலமாறி விட்டது பார்த்தாயா! மலர் போன்ற இதழ்கள் உடைய இவள் வாயானது புண்ணின் நாற்றம் வீசுவதைப் பார்த்தாயா! வள்ளைத் தண்டாய் வளைத்து விளங்கிய காதுகள் வற்றலைப் போல ஆகிவிட்டதைப்பார்” (ப.111) எனும் வரிகள் மூலமாக எடுத்தியம்புகின்றது. இவைபோன்ற நிலையாமைச் சிந்தனைகள் மணிமேகலையிலும், அதன்மாற்று வடிவங்களிலும் மாறாது விளங்குவதை விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது.

திருக்குறள் எடுத்தாள்வு

திருவள்ளுவர் மீது கொண்ட ஈடுபாட்டைச் சாத்தனார் தனது காப்பியமான மணிமேகலையில் பல இடங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவர் திருவள்ளுவரைச் சுட்டும் பொழுது ‘பொய்யில் புலவன்’ என்றும் திருக்குறளைச் சுட்டும் பொழுது ‘பொருள் உரை’ என்றும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். “வள்ளுவர் முப்பாலார் தலைக் குத்துத் தீர்வுசாத்தற்கு” என்ற மருத்துவன் தாமோதரனார் கூற்றின் மூலம் வள்ளுவர் முப்பாலை அரங்கேற்றிய பிறகு சாத்தனார் தலையில் குத்திக் கொள்வதை நிறுத்திவிட்டார் என்பது புலப்படுகின்றது. இவரை அடியொற்றிய பாரதிதாசனும் கொ.மா. கோதண்டமும் தங்களுடைய படைப்புகளில் திருவள்ளுவத்தை எடுத்துரைத்துள்ளனர்.

கொ.மா. கோதண்டம் தமக்கிருந்த மணிமேகலை பற்றால் சாத்தனார் எடுத்தாண்டுள்ள மகளிரின் கற்புற்றி திருவள்ளுவ வரிகளைத் தன் நூலில் அப்படியே மேற்கோளாக்கியுள்ளார்.

“தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை. என்ற அப்பொய்யில் புலவர் பொருளுரை தேறாய்” (ப.126) இவ்விருவரின் திருவள்ளுவ எடுத்தாடலில் மட்டும் ஒன்றிய பாரதிதாசன் பெண் கற்பை வலியுறுத்தாது, நிலையாமை குறித்துச் சுட்டுமிடத்து வள்ளுவவரிகளை எடுத்தாண்டிருக்கிறார்.

யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்

அதனின் அதனின் இலன் என்றே - ஒதினார் வள்ளுவர் அன்னாரின் வாய்மையதனையே வள்ளுவர் எய்தார் நலம்” என்னும் வெண்பா மூலம் எதனின்னின்று பற்றை நீக்குவது என்பது குறித்த வள்ளுவக் கருத்தை இகழ்பவர்கள் நன்மை அடையமாட்டார்கள் என நவிழ்கிறார். இங்கு சாத்தனார், பாரதிதாசன், கொ.மா. கோதண்டம் ஆகியோருக்கிடையேயான திருவள்ளுவத்தை எடுத்தாளும் தன்மையிலுள்ள ஒப்புமையையும் பெண்கற்பு குறித்த கருத்தாடலில் உடன்பாடில்லப் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாளன் பாரதிதாசன் என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

மேற்கண்டவாறு மணிமேகலையும் அதன் மாற்று வடிவங்களான ‘மணிமேகலை வெண்பா’ மற்றும் ‘மணிமேகலை நாடகம்’ ஆகிய இரண்டிலும் காப்பியத் தலைவியின் மேன்மை, பசிப்பிணியின் தன்மை, நிலையாமை க்கருத்துக்கள், திருக்குறள் எடுத்தாள்வு என்ற நிலையில் ஒத்து விளங்குவதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

முடிவுரை

ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் தமிழ்த்தாயின் இடையணியாகிய ‘மணிமேகலை’ அதன் கருத்துச் செறிவினாலும், படைப்புத் திறனாலும் மற்றக் காப்பியங்களிலிருந்து தனித்துச் சிறப்புற்று விளங்குவது நன்குப் புலப்படுகின்றது. சாத்தனாரின் சிறப்புக்களோடு சாத்தனாருக்குத் திருவள்ளுவர் மீது கொண்ட

ஈடுபாடு மணிகேலைக் காப்பியத்தில் ஆங்காங்கே வெளிப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. ஆசிரியப்பா, வெண்பா, நாடகம் என்று இலக்கியத்தின் உருவத்தில் காணப்படும் வடிவத்திரிபுகள், சமயக்கருத் தாடல்களில் காணப்படும் முரண்பாடு, படைப்பாளர் கொண்டப் பற்று, சாத்தனாரின் சமயப் பற்று, பாவேந்தரின் தமிழ்ப்பற்று, மணிமேகலையின் மீதானப் பற்று என்ற நிலையில் காணப்படும் பொருண்மைத் திரிபுகள் மற்றும் காப்பியத் தலைவியின் மேன்மை, பசிப்பிணியின் தன்மை, நிலையாமைக் கருத்துக்கள், திருக்குறள் எடுத்தாள்வு என்ற நிலையில் மூவரிடமும் காணப்படும் ஒப்புமைகள் ஆகியவற்றை ஆய்ந்தறிய முடிகின்றது.

References

- Bharathidasan, (2010) Maṇimekalai Vemba, Naam Thamilar pathippagam, Chennai, India.
- Jayaraman, N.V., (1980) puthukavithaieyal, Ilakkiya pathippagam, Chennai, India.
- Kothandam, Ko.Maa., (2007) Maṇimekalai nadagam, Pavai Publication, Chennai, India
- Swaminatha Iyer, U.Ve., (2008) Maṇimekalai arumbavurai, 8th edition, Dr. U., Ve., Sa library, Chennai, India.
- Thamizhannal, (1985) Sanga ilakkiya Oppidu (Ilakkiya Kolgaikal), Meenakshi Puthaka Nilayam, Madurai, India.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License